

Landstingsmedlem Anthon Frederiksen, Kandidatforbundet
Landstingets Bureau
Her.

Vedr. import af canadiske sælskind

De har den 18. januar 2006 i medfør af Landstingets Forretningsorden, § 36, stk. 1 fremsendt spørgsmål vedr. Great Greenlands import af canadiske sælskind. I den anledning kan jeg give dig følgende svar og kommentarer.

1) Agter Landsstyret fortsat at bruge hovedparten af tilskud til indhandling af sælskind til køb af canadiske sælskind?

Først må jeg understrege, at Landsstyret ikke har afsat midler til tilskud til indhandling af sælskind til køb af canadiske sælskind.

Indhandlingstilskuddet til sælskind fra Hjemmestyret anvendes udelukkende til opkøb af grønlandske skind indhandlet af grønlandske erhvervsfangere og administrationen heraf. Great Greenland har gentagne gange understreget overfor Landsstyret, at deres opkøb af canadiske sælskind sker på GG's egen bekostning, og intet har at gøre med den med Grønlands Hjemmestyre indgåede servicekontrakt. Det betyder, at de i finansloven afsatte tilskudsmidler ikke anvendes til køb af skind fra Canada eller andre lande.

2) Hvilke tiltag agter Landsstyret at iværksætte til at modvirke fangernes dårlige vilkår her i landet hvis disse vilkår ikke skulle blive værre?

I foråret 2005 udgav Landsstyret en socioøkonomisk analyse af fangererhvervet. En af hovedkonklusionerne viste netop, at der er flere barrierer for udviklingen af erhvervet. Dette gælder især manglen på supplerende erhvervs muligheder, der kan sikre beskæftigelse og indtjeningsmuligheder i de perioder hvor fangstmulighederne er begrænsede. Det er således af stor betydning, at opnå et bredt funderet indkomstgrundlag for at sikre en varieret og stabil indtjening. Herunder er det vigtigt at være opmærksom på og tage hensyn til de regionale forskelle i naturressourcegrundlaget. Mange fangere er dog allerede engageret i andre erhverv, der ikke er direkte relateret til fangst og fiskeri, hvorfor Landsstyret ikke alene kan drages til ansvar for hvilke tiltag der skal iværksættes. Efter min mening har alle kommuner og private erhvervsdrivende også et medansvar for at tilvejebringe løsningsmuligheder. I forvejen er der over Landstingsfinanslov en række tiltag som Landsstyret har iværksat, som kommunerne har mulighed for at udnytte for at ud-

7. februar 2006
J.nr. 70.71.01-00008

Postboks 269
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 47 04
aapip@gh.gl
www.nanoq.gl

vikle f.eks. turisme og kunsthåndværk m.v. i deres område. Igennem nogen år har vi heldigvis set flere og flere rederier, som påtager sig opgaver med forsøgsfiskeri efter alternative arter eller fiskeriområder, og seneste gode eksempel er bedre viden om hellefisk i Qaanaaq området.

Som opfølgning på analysen er der nedsat en styregruppe der arbejder med anbefalinger til Landsstyret med henblik på at forbedre levevilkårene for fangersamfundet. Følgende punkter er nævnt som indsatsområder:

- a) Alternativer til traditionel erhvervsfangst (f.eks. turisme som supplerende indtægt for erhvervsfangere; herunder trofæjagt hvor Greenland Tourism er i færd med at afholde præpareringskurser)
- b) Produktudvikling og forædling af råvarer (fremme salg af grønlandske råvarer og mere effektiv udnyttelse af eks. sælkød)
- c) Forvaltningsmæssige tiltag (f.eks. samforvaltning, hvor fangere og biologer i fællesskab rådgiver embedsmænd og politikere)
- d) Nye fangstformer og fangstarter
- e) Uddannelsesmæssige behov
- f) Lovgivningsmæssige rammer (f.eks. kravet om at 50% af bruttoindkomsten skal komme fra fangst- og fiskeriaktiviteter kan virke hæmmende for visse erhvervsfangere).

Styregruppen afholder næste møde i begyndelsen af marts 2006 for at følge op på ovennævnte punkter. I efteråret 2006 vil styregruppen præsentere sine anbefalinger for Landsstyret. Desuden er forfatteren til den førnævnte analyse i færd med at lægge sidste hånd på en kvalitativ analyse af fangererhvervet, hvor fangere redegør for deres vilkår samt kommer med bud på hvilke tiltag der er relevante for at sikre deres fremtid. Disse er også vigtige at inddrage i den fremtidige indretning af erhvervet.

3) I går aftes den 5. januar rapporterede den danske tv-avis at Grønland importerer canadiske sælskind, fra de sæler som blev dræbt ved brug af køller, hvad agter man at gøre med hensyn til dette?

Den 6. januar besluttede Landsstyret, at henstille bestyrelsen i Great Greenland til at stoppe sine indkøb af canadiske skind. Den korte, men intense omtale i medierne, resulterede således i omgående handling for at undgå unødvendig negativ omtale. Førnævnte henstilling blev vedtaget, til trods for at Landsstyret er bekendt med, at selskabet ikke har lidt økonomisk tab ved køb af de canadiske sælskind. Indkøbene er medvirkende til en højere kapacitetsudnyttelse af garveriet i Qaqortoq samt at indtjeningen fra de canadiske sælskind giver mulighed for højere indhandlingspriser for indhandling af sælskind fra grønlandske fangere, udover det tilskud Hjemmestyret giver til indhandling af sælskind.

4) Agter Landsstyret at iværksætte kurser til de formodede 77 folk der modtager de indhandlede sælskind, hvilke overvejelser har Landsstyret omkring hvilke kurser

skal igangsættes ikke mindst hvis kvaliteten af de indhandlede sælskind skal højes?

Til bevarelse af ovennævnte spørgsmål, indhentede Landsstyret information fra Great Greenland. Deres svar lyder således:

"I de seneste år er der sket en betydelig forandring i indhandlingen i form af et skifte fra tørrede til ferske skind. Det har betydet langt mindre arbejde for fangeren, som i forhold til tidligere i dag blot skal foretage en afspækning af skindene.

I forbindelse med den store ændring af indhandlingen afholdte GG kursus for 33 personer fra hele landet, hvoraf 32 af kursusedtagerne i dag varetager indhandlingen - primært af ferske skind over hele kysten. Disse 32 indhandlere er certificerede indhandlere, d.v.s. at disse personer er kvalificerede til at kunne vurdere og modtage skind på vegne af virksomheden.

Kurset kostede på daværende tidspunkt omkring 1.6 mio. kr., hvoraf størstedelen af omkostningerne blev dækket af virksomheden og resten af AEB fonden. Efter endt kursus var det målsætningen, at deltagerne i tæt samarbejde med GG skulle nedbringe kassationen af indhandlede skind til et minimum i løbet af en årrække. Allerede 1½ år efter kurset og før planen har vi konstateret, at kurset på daværende tidspunkt allerede havde en positiv effekt på kassationen, som i dag er nedbragt betydeligt. Siden da har GG åbnet 11 indhandlingssteder og har planer om, at disse på lignende måde skal certificeres igennem et kursusprogram.

I øvrigt sker indhandlingen i tæt samarbejde med indhandlerne, med hvem GG har daglig kontakt. Indhandlerne indrapporterer indhandlingstal fordelt på arter, som efterfølgende afsendes til GG. Ved ankomsten til GG kvalitetsvurderes skindene. Denne vurdering omfatter dels kassationer og dels en sortering i skind som kan vedblive med at være naturlige og skind, som senere skal farves i garveprocessen. Vederlaget (aflønnings) til indhandleren er direkte afhængig af kvalitetsvurderingen:

- 1) Der ydes ikke vederlag for ikke-godkendte skind. Indhandlerens arbejde er således forgæves
- 2) For godkendte skind ydes der et grundvederlag
- 3) For skind, som ikke behøver farvning (ingen oxidering af skindene), udbetales der en kvalitetsbonus

Indhandlerens indsats og evne til at samarbejde med fangerne om skindkvaliteten afspejles således direkte i indhandlerens indtjening. Indhandlerens forsendelsesrapport kvitteres med en modtagelsesrapport fra GG, som angiver eventuelle kassationer, godkendte skind og skind, der er berettiget til en bonus samt generelle kommentarer og bemærkninger angående skindkvaliteten.

Kurser planlægges og afholdes efter behov. I den mellemliggende periode udarbejdes der løbende informationsmateriale og generelt foregår indhandlingen i tæt dialog og samarbejde med indhandleren."

Som supplement til GG's ovennævnte svar, har GG i samarbejde med Direktoratet for Fiskeri og Fangst udarbejdet plakater, der viser forskel på kvalitetskind og ikke-kvalitetskind. Disse plakater afleveres til alle relevante steder.

Med venlig hilsen

Finn Karlsen
Landsstyremedlem for Fiskeri og Fangst